

LLIBRES LA RESSENYA
Altes valls,
de Valentí Puig:
"Un còctel excel·lent
de nostàlgia i de vitalisme,
de sublimació i de sarcasme"
/ 1

ENTREVISTA
A CARLES QUÍLEZ
"El periodisme
d'investigació viu un dels
seus pitjors moments" / 3

**Amb
bones
paraules**

Per GABRIEL BIBILONI

«Sembla que *aparcar*
és un derivat de *parc*,
però això és una *il·lusió*
etimològica, si em permeteu
el terme, paral·lel
a *il·lusió òptica*» / 6

CINEMA

Totes les cançons parlen de mi:
"El títol d'aquest film
ja resulta premonitori.
L'auguri d'una immodèstia
creativa que ben bé podria
derivar en megalomania" / 7

L'ESPIRA

ZONACULTURNAL

En els poemes d'*Altes valls* el lector trobarà la descripció, passant de moment en moment, de la vida moral d'un home que es vanagloria, amb raó o sense (això és igual), de no ser ordinari i d'anar a contracorrent dels fluxos dominants

UNA VEU PRÒPIA QUE PARLA POESIA

Les *Altes valls* de Valentí Puig

L'Espira Zona cultural apareixerà amb el diari dBalears els pròxims diumenges 26 de desembre i 2 de gener

Text: **Pere Antoni Pons**
dantesllobina@hotmail.com
Foto: **Mateo Cladera**

Trobar o inventar-se una veu pròpia. Construir una personalitat literària singular que es mostri o s'expressi a través d'un estil particular, definit, si pot ser intransferible. Tenir un grapat suficientment abundós d'idees força a partir de les quals articular una visió més o menys ampla, rica i coherent de la vida i del món. Col·leccionar i cultivar hàbits, gustos, manies, tics, prejudicis, supersticions, costums..., i clavar-los en cada text com un estendard que serveix per marcar territori. Qualsevol escriptor que pretengui fer-se un lloc avui dins el món de la literatura ha de ser capaç de cuinar aquesta recepta. O, per dir-ho d'una manera menys prosaica, ha de ser capaç de sortejar la trampa de la massificació i fer-se notar -literàriament, no tan sols mediàticament- dins l'olla bullent i plena a vessar d'un panorama literari superpoblat, sovint irremeiablement confús.

L'obra literària de Valentí Puig (Palma, 1949), que consta de novel·les, assaigs, poemes, dieta-

ris i narracions, pot agradar, interessar, avorrir o fins i tot marejar. De la mateixa manera, les seves idees sobre la societat, la moral i la política -expressades regularment des de la premsa, però també des de les obres més pròpiament literàries- poden convèncer, entusiasmar, irritar o ofendre. Siguin quines siguin les reaccions que provoqui, però, no es podrà negar que Puig ha tengut la intel·ligència, la destresa o el talent necessaris per confeccionar una obra literària amb un segell distintiu, una obra que emana -sense exagerats artificis- de la seva personalitat i que és un re-

flex directe -timbre i temes propis de la poesia de l'experiència- del seu estil de vida.

El darrer llibre de poemes que ha publicat -*Altes valls*- és una nova mostra de literatura *made in Puig*. Per dir-ho parafrasejant traïdorament Gabriel Ferrater, en els poemes d'*Altes valls* el lector trobarà la descripció, passant de moment en moment, de la vida moral d'un home que es vanagloria, amb raó o sense (això és igual), de no ser ordinari i d'anar a contracorrent dels fluxos dominants de la nostra època.

En el fons, Puig és un conservador amb sortides de reaccionari altiu i desafiador, que es bunqueritza en una sèrie de rituals, conviccions i preferències davant la suposada vulgaritat del món en què li ha tocat

Puig mai no es deixa endur ni sotmetre per cap tipus de calçada sentimental, i sovint es protegeix amb una cuirassa de cinisme explícit

de viure. El poema *Esser-hi* funciona, en aquest sentit, com una declaració de principis en tota regla: "Ser a Roma quan Sant Pau parlava als gentils (...) / potejar el fang de Gettysburg quan parlava Lincoln (...) / guiar el pas cec de Milton quan tornà la monarquia (...) / passar l'estret amb Magallanes i entrar al Berlín vençut (...) / Ser un privilegiat de Déu a la barra del bar Joe's". El catolicisme en la seva versió més pura o més oficial, la democràcia nord-americana, la monarquia britànica i la civilització occidental propagant-se arreu del món gràcies a un navegant intrèpid: grans fetes de la història que ara ja no es poden emular, només recordar o celebrar des de la barra d'un bar mític.

El llibre consta de quatre parts perfectament diferenciades. En la primera, *Belle dame*, Puig elabora una galeria de dones fatals a partir del tema clàssic de la *belle dame sans merci*. Enginyosos i provoca-

dors, són poemes de rancor i d'escarni: "T'entreté veure els amants fent ràfting per torrents d'aflicció". O també: "No tens toc de distinció més precís / que apagar cigarretes al front dels teus nuvis." La segona part, *Criminals i estadistes*, és la més política. Conté un poema patriòtic (la pàtria és Espanya), i alguns dels poemes -*Qüestió d'estil* i *Realpolitik*- funcionen com diagnòstics durs i arrogants del nostre temps. Les dues darreres parts, *Biologia* i *Massacres de l'oblit*, són les més personals: infantesa, família, intimitat i memòria. Tanmateix Puig mai no es deixa endur ni sotmetre per cap tipus de calçada sentimental, i sovint es protegeix amb una cuirassa de cinisme explícit.

El llibre comença i acaba amb dos poemes llargs. El primer es titula *Altes valls* i és grandiloqüent, erràtic, un pèl feixuc. El darrer es titula *Fer-ne seixanta* i és un còctel excel·lent de nostàlgia i de vitalisme, de sublimació i de sarcasme, d'enyor pel que s'ha perdut i d'esperança pel que encara queda: "Joventut, joventut, te m'esmunyires entre un blues i Wagner".

Altes valls
Valentí Puig

Proa Editorial, Barcelona, 2010
79 pàg. / 15,5 €